

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **C.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej Advokátskou kanceláriou A., so sídlom v B., IČO: X., za ktorú koná JUDr. A., advokát, konateľ, proti žalovanému **J.**, bývajúcemu vo S., **o zaplataenie 1.528,88 Eur s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 8 C 60/2012, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 3. apríla 2013 sp. zn. 11 Co 97/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a.**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom z 30. októbra 2012 č.k. 8 C 60/2012-53 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi 243,49 Eur v mesačných splátkach po 20 Eur, so splatnosťou vždy do 28. dňa toho-ktorého mesiaca počnúc dňom právoplatnosti rozsudku pod následkom zročnosti celého plnenia pri omeškaní s plnením čo i len jednej splátky a vo zvyšku žalobu zamietol, keď požadované plnenie malo vzniknúť v súvislosti s poskytnutím revolvingového úveru a dlh mal pozostávať z nesplateného zvyšku úveru, úroku za poskytnutie úveru, poistného a poplatkov z omeškania. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. V konaní mal preukázané, že úver bol žalovanému poskytnutý, avšak v zmluve absentujú najmenej tri náležitosti, ktoré zmluva musí obsahovať, aby bolo možné spotrebiteľský úver považovať za úver s úrokmi a s poplatkami. Uviedol, že v zmluve absentuje údaj o adrese predajcu, na ktorej môže spotrebiteľ podať reklamáciu alebo sťažnosť, t.j. absentuje náležitosť podľa ust. § 4 ods. 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ktorý bol údajom povinným. V zmluve nie je ani

údaj o konečnej splatnosti úveru (§ 4 ods. 2 písm. g/ cit. zákona) a nie je uvedený ani údaj o výške splátok istiny úveru, úrokov a poplatkov, t.j. absentuje náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i/ cit. zákona. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemá právo na zaplatenie úrokov z úveru, poplatkov a poplatkov za omeškanie. Keďže v konaní bolo preukázané, že žalobkyňa poskytla žalovanému úver vo výške 1.822,35 Eur, pričom žalovaný zaplatil sumu 1.528,88 Eur, zostáva zaplatiť ešte suma 243,49 Eur, ktorú súd uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni s povolením mesačných splátok vo výške 20 Eur vzhľadom na sociálnu situáciu žalovaného. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na pomer úspechu v konaní.

Krajský súd v Trnave na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 3. apríla 2013 sp. zn. 11 Co 97/2013 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej, žalobu zamietajúcej časti s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Uviedol, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, pričom v podrobnostiach odkázal na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa. Doplnil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá účastníkmi dňa 14. júla 2008 neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo jej sťažnosť a taktiež neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Pokiaľ zmluva aj obsahuje údaj o úrokovej sadzbe, je uvedený takmer nečitateľným drobným písmom a preto vzhľadom na zásadu ochrany spotrebiteľa možno uvažovať o tom, že takto uvedený údaj akoby neexistoval. Podmienky stanovené v § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch riadne splnené neboli, preto je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil § 224 ods. 1 v spojení s §142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa, navrhla ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). V dôvodoch dovolania poukázala na to, že žalovaný podpisom zmluvy o úvere potvrdil, že sa so zmluvou o úvere oboznámil, súhlasí s ňou a uzatvára ju v súlade so slobodnou a vážnou vôľou. Žalovaný svojim podpisom tiež vzal na vedomie, že Všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú vytlačené na rubovej strane tlačiva zmluvy a prílohy 1-4,

sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, považuje ich za dostatočne zrozumiteľné a určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaný. Nesprávne právne posúdenie veci odvolacím (ale aj prvostupňovým) súdom spočíva v tom, že na poskytnutý úver aplikoval ustanovenie § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. platného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, čím prakticky zbavil žalobkyňu jej práva na zaplatenie úroku a poplatkov, na ktoré má z uzatvorenej zmluvy o úvere nárok. Za nesprávne označila dovolateľka aj závery oboch súdov nižšieho stupňa vychádzajúce z § 517 Občianskeho zákonníka o nemožnosti žalobkyne vymáhať poplatok z omeškania. V obsiahlom dovolaní doslovne zopakovala svoje námietky uvádzané v dôvodoch odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa, pre ktoré navrhla napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný vyjadrenie k dovolaniu nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená v súlade s ustanovením § 241 ods. 1 vety druhej O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovení § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko v prejednávanej veci je dovoláním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania

nevyslovil, ani nejde o potvrdzujúci rozsudok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým tento vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.), je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobkyne z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., pričom samotná dovolateľka nenamietala, že by v konaní došlo k procesným vadám v zmysle § 237 O.s.p. a ani dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Pokiaľ dovolateľka svoje dovolanie odôvodnila tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že inú procesnú vadu (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samotná táto vada ale prípustnosť dovolania nezakladá. Rovnako nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z § 238 O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že mu náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. júna 2014

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová